

ledning af, hvad den høitærede Finantsminister bemærkede forrige Gang, da han havde Ordet, at Forholdet stillede sig noget anderledes, naar man kun fordeelte Alderstillæggene over de tre Classer af Amtsforvaltere — tillade mig den Bemærkning, at det ingenlunde svækker den Beregning, jeg tillod mig at fremsætte. Jeg holder mig nemlig til Lovudkastet og den derpaa af Udvalget fremsillede Fordeling af Alderstillæggene, og det vil da derefter findes, at min Beregning har været fuldkommen rigtig. Naar forøvrigt den høitagtede Finantsminister nu, ved at forlade Udcastet og gaae ind paa det af Udvalget stillede Forslag, har antaget, at man kunde fordele disse Alderstillæg kun over de 3 Classer, saa forekommer det mig, at han paa en Maade derved selv har erkjendt, at den Udsigt, der er stillet ved Udcastet til at nyde godt af disse Alderstillæg, dog er meget ringe. Det er jo ganske vist, at denne Udsigt bliver noget forøget, naar man fordele dem mellem et mindre Antal af Personer, men der bliver dog i alle Tilfælde noget Tilfældigt derved. Dersom f. Ex. de yngre Amtsforvaltere i 4de Classe bleve meget længe i Embederne, kunde det Tilfælde indtræde, at de alle 8 bleve de ældste, men det vilde da næste Gang have tilfølg, at de 8 næste bleve de yngste. I alt dette viser sig — forekommer det mig — den hele Ubished og Usikkerhed, som der er ved disse Alderstillæg, og de stille sig for mig, i Modsætning til, at den høitærede Finantsminister har anseet dem for meget sikre, som noget for Embedsstanden meget usikkert.

Med Hensyn til hvad der er blevet sagt om Amtsforvalternes Lønning, at den maaskee ikke skulde være tilstrækkelig, da kan jeg ikke nægte, at jeg er af en Anskuelse, der maaskee er noget modsat. Jeg troer virkelig, at for de mindre Amtsforvaltertjenester er 1200 Rbd. en passende Gage. Derimod antager jeg, at naar Alderstillæggene bortfalde, saa vilde der med Hensyn til de Amtsforvaltere, der høre til 3die og 4de Classe, være Opfordring til at stille dem noget fra hverandre, idet jeg antager, at der er Amtstuer, hvor høiere Gager kunde være at foreslaae; men jeg troer nok, at nogle af disse Amtsforvaltere vilde være tilstrækkeligt aflagte med 1200 Rbd. Forsaavidt

det er blevet anført, at Oppebørselen af Bankrenter gav en Forøgelse af Indtægt for disse Tjenester, da skal jeg kun tillade mig den Bemærkning, at det er en Indtægt, som i Tidens Løb vil bortfalde, naar nemlig den Indtægt, som er tillagt Banken, ophører, — jeg troer, at det er i Aaret 1876. Jeg erkjender, at det er et noget fjernt Tidspunkt, men jeg troer dog ikke, at man skal lægge for stor Vægt paa disse Indtægter, fordi de dog virkelig engang i Tiden ville ophøre; og har man da lagt saa stor Vægt paa dem, vil der naturligvis, naar den Tid kommer, blive saameget større Krav paa at faae Erstatning derfor. Det ligger, som sagt, noget fjernt og kunde maaskee synes ikke at burde tages Hensyn til; men jeg har kun villet bemærke dette, med Hensyn til at der blev lagt særdeles Vægt paa denne Indtægt som en Forøgelse af Amtsforvalternes Løn. Naar det ogsaa af den høitagtede Finantsminister gjentagende er bemærket, at ved disse Alderstillæg var det kun skeet i en forandret Form, hvad der i lang Tid har fundet Sted, at man har maattet forbedre visse Gager, da er det vist ganske sandt, det er vel det, der i tidligere Tid har fundet Sted under Navn af personlige Tillæg til visse Embeder; men enten jeg nu sæller ved at sammenligne det derved, eller paa hvilken Maade denne Gageforbedring har fundet Sted, saa er det forekommet mig meget uheldigt, at Embedsmænds Indtægter saaledes skulle berøve paa en tilfældig Forbedring. Jeg har idermindste altid, hvor det er faldet i min Lod at skulle have Stemme og Raad ved at bestemme Tillæg for visse Embedsmænd, fundet, at det var vanskeligt at gaae ind derpaa; man kommer derved i den Ubehagelighed, at man ligesom maa sige sig selv, at man ikke har ladet Embedsmanden faae den Løn for hans Arbejde og hans Embede, som han retfærdigt og billigt kunde gjøre Krav paa. Det er, som jeg har tilladt mig at yttre, den Fordring, som Embedsmanden kan gjøre til Staten, og som Staten maa gjøre til sig selv, at man bestemmer Embedsmændens Løn efter hvad hans Embede virkelig er værdt, og ikke andet eller mere; det kan ingen Alder gjøre Indskyldelse paa, og navnlig forekommer det mig med Hensyn til saadanne